

TWEEDE ZONDAG IN DE VEERTIGDAGENTIJD (B)

EERSTE LEZING (Gen 22, 1-2.9a.10-13.15-18)

Uit het boek Genesis.

In die dagen gebeurde het dat God Abraham op de proef stelde. Hij zei tegen hem: 'Abraham.' En hij antwoordde: 'Hier ben ik.' Hij zei: 'Ga met Isaak, uw zoon, uw enige, die u liefhebt, naar het land van de Moria, en draag hem daar, op de berg die Ik u zal aanwijzen, als brandoffer op.' Toen zij de plaats die God hem had aangewezen bereikten, bouwde Abraham daar een altaar, stapelde er het hout op, bond zijn zoon Isaak vast en legde hem op het altaar, bovenop het hout. Toen Abraham echter zijn hand uitstak naar het mes om daarmee zijn zoon te offeren, riep de engel van de HEER hem vanuit de hemel toe: 'Abraham, Abraham!' En hij antwoordde: 'Hier ben ik.' En Hij zei: 'Raak de jongen met geen vinger aan en doe hem niets! Ik weet nu dat u God vreest, want u hebt Mij uw zoon, uw enige, niet willen onthouden.' Abraham keek om zich heen en zag een ram die met zijn hoorns in het struikgewas vastzat. Hij greep de ram en droeg die als brandoffer op, in plaats van zijn zoon. Toen riep de engel van de HEER voor de tweede maal uit de hemel tot Abraham en zei: 'Bij Mijzelf heb Ik gezworen - godsspraak van de HEER - omdat u dit gedaan hebt en Mij uw zoon, uw enige, niet hebt onthouden, zal Ik u overvloedig zegenen en uw nakomelingen even talrijk maken als de sterren aan de hemel en de zandkorrels aan het strand van de zee. Uw nakomelingen zullen de poort van hun vijand bezitten. Om uw zaad zullen alle geslachten van de aarde zich gezegend noemen, omdat u naar mijn stem hebt geluisterd.'

TUSSENZANG (Ps 116)

Ik behield mijn vertrouwen, al moest ik ook zeggen:
'Hier lig ik zo diep vernederd';
Zwaar valt de HEER het sterven van zijn getrouwen.

Ach, zie HEER, ik ben uw dienaar,
uw dienaar ben ik, kind van uw dienares,
U hebt mijn boeien losgemaakt.
Ik draag een dankoffer aan U op
en de naam van de HEER roep ik uit.

Mijn geloften aan de HEER kom ik na,
zodat iedereen het ziet, voor heel zijn volk,
in de voorhof van het huis van de HEER,
in uw midden, Jeruzalem.

TWEEDE LEZING (Rom 8 31b-34)

Uit de tweede brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Rome.

Broeders en zusters Als God vóór ons is, wie zal dan tegen ons zijn? Hij heeft zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard; voor ons allen heeft Hij Hem overgeleverd. En zou Hij ons na zo'n gave ook niet al het andere schenken? Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen? God die rechtvaardigt? Wie zal hen veroordelen? Christus Jezus misschien, die gestorven is, meer nog, die is opgewekt en die, gezeten aan de rechterhand van God, onze zaak bepleit?

EVANGELIE (Mc 9, 2-10)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus.

In die tijd nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee een hoge berg op, waar Hij met hen alleen was. Voor hun ogen veranderde Hij van gedaante, en zijn kleren werden schitterend wit, zoals geen bleker op aarde ze maken kan. Elia verscheen hun samen met Mozes, in gesprek met Jezus. Petrus zei daarop tegen Jezus: 'Rabbi, het is maar goed dat wij hier zijn; laten wij drie hutten maken, voor U een, en voor Mozes een, en voor Elia een.' Want hij wist niet wat hij moest zeggen; zo vol ontzag waren ze. Er kwam een wolk die hen overdekte, en er klonk een stem uit de wolk: 'Dit is mijn geliefde Zoon; luister naar Hem.' Toen ze rondkeken, zagen ze ineens niemand meer, alleen Jezus was bij hen. Terwijl ze van de berg afdaalden, bezwoer Hij hun niemand te vertellen wat ze gezien hadden, voordat de Mensenzoon uit de doden zou zijn opgestaan. Dit woord grepen ze aan om onder elkaar te bespreken waarop dat 'uit de doden opstaan' sloeg.